

צירופים ואחד הוא די"ש, וזה מכי דיש אמצרי - שממשיך פרנסה ושפע ממי שדי בברכותיו, אמצרי לימי המצרים, שהם מסוגלים לזה.

ובזה נבוא לבאר הפסוק אל מוציאם ממצרים, ולזה כתיב מוציאם לשון רבים, רומז על ג' בחינות עש"ן. מוציאם ממצרים, ע"י התשובה וכנ"ל, וזה אל מוציאם, רומז לחסד אל^(כ) (מהלל נג, ג), כי עולם חסד יבנה וכנ"ל. כתועפות ראם לו, כתועפות לשון וכסף תועפות לך^(כא) (לוי כג, כה), ראם לו - הגם שמינה מתערין, וראם הוא לשון גבורות^(כב), אעפ"כ כתועפות - ע"י התשובה זוכה להמשיך משם עושר וכבוד ופרנסתו כפילות^(כג) לו, כי שלחן בצפון, ודו"ק:

מה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל (מז, ה). ובהקדם נפרש הפסוק (נמדנר מז, כג) כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך, דהנה איתא בסה"ק^(כד) שקודם שהתחיל עולם התיקון הי' העולמות בבחי' עיגולים בחינת ב"ן שהוא נוקבא, עד שהתחיל האור הישר להאיר בעולמים נתקנו העולמות ונק' בשם פרצוף אדם, וזה נקרא בחינת מה החדש, וכמו כן האדם שהוא הכולל מכל העולמים, וקודם תיקונו

הוא בחי' פעמים כך ופעמים כך, ועיקר תיקונו הוא ע"י בחינת מ"ה, שהוא שפל ואין בעיניו, כי כל זמן שלא נתאמת אצלו הבחינת אין ויש לו עדיין התפארות, עי"ז אינו שלם עדיין ומחשבותיו אינם זכים וברורים וקדושים להשי"ת, וכשיש לו באמת הבחינת אין אז נתקן והוא פרצוף אדם השלם, ות"ת אדם^(כה) - שע"י שהוא בחינת אדם מ"ה אז התפארות הוא מעולה, דהיינו שהתפארות הוא לחיי העולמים. וז"פ כי אם יהיה לבער קין, כי קודם התיקון הוא מעורב משוב ורע, וצריך האדם לגרש מאתו הקינא דמסאבותא ויהיה כלי מוכן להשרות שכינתו בתוכו, וזה כי אם יהיה לבער קין - פירוש כשרצונך לבער הקינא דמסאבותא, עד מה - והוא ע"י בחינת מה החדש עי"ז הוא התיקון^(כז), אשור תשבך - וע"י מה תוכל להשיג מה, אשור שרומז לבניה^(כח), סוד התשובה (ומ"ג טז), שתהיה תמיד בתשובה, תשבך - שתשביע ותדשן את עצמך בתשובה.

(ידוע להוי שכאן נכתב פירוש אחר על תיבות תשבך^(כט), אך נשתנה על פי ציווי צדיקי הדור נ"י מטעם הכמוס).

גם י"ל, כי כל כשנשכח הבחינת אין מהאדם ואינו זוכר בהשי"ת, אזי נתפס

יש לחדש שעיקר הסגולה של פרנסה היא בז' ימים ראשונים דחודש אב שהם כנגד שבע שני השבע. כב. אל, שם החסד. כג. רש"י עה"פ פי' תוקף ראמים, ובאב"ע ור"ב ג"כ פירשו לשון תוקף, וע' דברים לג, יז: בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח, וה' יאיר עיני המחכים לאורו. כד. היינו כפולה, דתועפות לשון כפל הוא, תר"א ע"פ שמות כח טז: מרובע יהיה כפול, מרבע יהי עיף. כה. ע' ע"ח ש"ט פ"ז ופ"ח. כו. מלשון הפסוק כתפארת אדם לשבת בית (ישעיה מד, ג), וע' זח"ג רכח ע"א, והיינו שם מ"ה שעולה בגי' אדם הוא בת"ת (ע' פע"ח ש' העמידה פי"ז), ורבינו ז"ל מפרש שכשהוא בבחי' מה התפארותו מעולה, ודו"ק היטב. כז. יתכן דכוונת רבינו ז"ל דעד לשון עדי ותכשיט ותיקון. כח. אשר בבניה, ת"ז ת' ל' עד ע"א, וע' מא"א מע' א' סי' קלד. כט. ע' בהסכמת חתנו של רבינו ז"ל הרה"ק רבי מנחם מענדיל מגלאגוב זצ"ל.